

סרן בוכבוזה אשר

486614

בן רותי ודויד

נולד ב- י"ג בניסן תש"ה 27.3.1945

התגייס לצה"ל ב- 1.11.1962

נפל ב- י"ח בסיוון תשכ"ז 26.6.1967

בעלותו על מוקש בגבול רצועת עזה.

הכוכבה אשר

בן דוד דותי. נולד ביום י"ג בניסן תשי"ה (27.3.1948) בשריפולי אשר בלוב. בדמותו בן ארבע עלותה המשפחה לארץ והתיישבה בבאר שבע. בן להורים שומריי-מסורת היה. למד בבית-ספר ממלכתי-דתי בשם "אבות" שם. לאחר שסיים את לימודיו בן למד סם בבית-ספר תיכון עירוני דתי. עניו היה וענוע, ותמיד הייתה נסוכה על פניו בת-שחוק שקטה. את לימודיו סיים בהצלחה ולא אכזב את דוריו אשר תלו בו תקוות. בנובמבר 1962 גוייס לצה"ל ושרת בחטיבת גולני כחייל. עבר קורס קצינים וקיבל גם את כנפי הצניחה. במסגרת שירותו כמפקד מחלקה נפצע בגבו בשעת מילוי תפקידו, אך הוא לא נרתע והמשיך את שירותו בצבא הקבע לאחר שסיים את שירותו הסדיר. את הכל קיבל באהבה, כי הצבא התחיל להיות חלק בלתי נפרד מחייו ובו ראה את יעודו. אחרי החלטתו נתמנה לקצין מבצעים בדרום- תפקיד שהיה אהוב עליו מאוד והוא ביצע אותו בנאמנות ואף במלחמת ששת הימים אשר בה בשתתף). בין שהיה זה בסיור שיגרתו במארב או פעולה אחרת - את הכל עשה לא רק כחובה המוטלת עליו, אלא למעלה ממנה. לילות כימים עשה כדי לבצע משימות וכאשר השיג את המטרה נראתה ארשת של סיפוק על פניו; וכאשר לא הצליחו אנשיו להשיג איזו משימה ידע לעודדם ולהרים את המורל שלהם. עשוי לבלי חט היה. לא נסוג מפני דבר ולא ידע ליאות. מפקד יחידתו מציין אותו כקצין מעולה באחריותו, במסירותו וביעילותו, ובמכתב תנחומי למשפחה הוא סיפר כי בחיי יום-יום הצטיין בגישתו האנושית והחברותית לאנשיו, לפקדיו ולמפקדיו; לכן היה מקובל על הכל. בתקופה זו עמדו להעלותו מדרגת סגן לסרן, אלא שהוא לא זכה לכך ומצא את מותו בעלותו על מוקש ביום י"ח בסיון תשכו (26.6.10.1967) בגבול רצועת עזה. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בבאר-שבע. במרס 1968 הכניסו ספר תורה על שמו וליזכרו בבית הכנסת "עולה לזב" בבאר שבע. בירחון עריית באר שבע ("כאן באר שבע"), במדור "כבוד לנופלים - תנחומים למשפחות", הועלה זיכרו. בשבועון "פנים אל פנים" הוקדשה כתבה לזיכרו. חציו ומכריו הצניחו את שמו על ידי הוצאת חוברת על שמו בשם: "אשר".

חטיבת גולני באימון ובשיגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים זאלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת יחידה, לחיסטוריה הצבאית, לפעילות חמבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים פנוסטלגיה ובאחבה את תקופת שרותם הסדיר, בלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה כל תקופת שרותם היתח ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקרי" "יורדים לאימון", יוצאים ל"דגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באימו חדידה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שדותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או שלי"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על מוטרה לילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחווה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

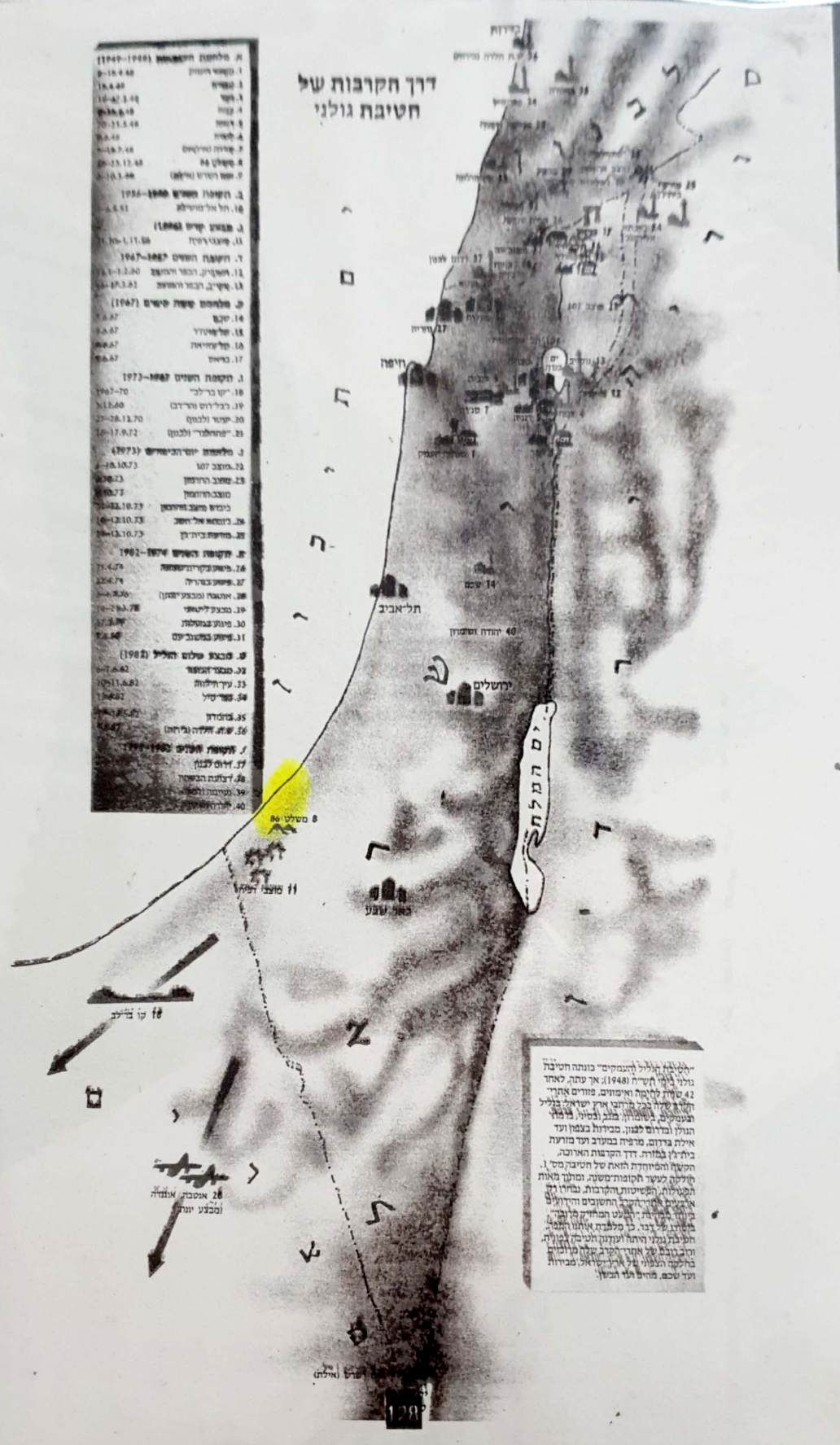
הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"קפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרות את ה"קייטבק" הפק"ל והתד"ל, שקשימה מדים ודרגות, אפח"מגן, שש"בש, קסדה ואיך ספוד חזיונות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממתוח, מעשדות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעדר מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבד שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגוריקל, מימיה ודימונים, או עם חגור מלא, "הגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוציט" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן", "צ'בי", "אפ"ק" ו"גולני" עם מגליד, ומק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי לחיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

לחיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיידה ב"עזר" בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; לחיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשה, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ד"... לחיות בגולני פרושו לדחף כמו מטווח, עם חגור מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת התגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... לחיות בגולני פרושו גם לעמוד דום כמו חיל"י, כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר המפקד, ובמסדר יציאתו; טקס החשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... לחיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

דרך הקרבות של החטיבה

א. מלחמת העולם השנייה (1940-1945)	
1. 9.10.40	1. נקמת חטין
2. 15.4.41	2. נסיים
3. 19.02.41	3. נקמי
4. 20.08.41	4. נקמי
5. 20.11.41	5. נקמת
6. 20.11.41	6. נקמת
7. 20.11.41	7. נקמת
8. 20.11.41	8. נקמת
9. 20.11.41	9. נקמת
10. 20.11.41	10. נקמת
11. 20.11.41	11. נקמת
12. 20.11.41	12. נקמת
13. 20.11.41	13. נקמת
14. 20.11.41	14. נקמת
15. 20.11.41	15. נקמת
16. 20.11.41	16. נקמת
17. 20.11.41	17. נקמת
18. 20.11.41	18. נקמת
19. 20.11.41	19. נקמת
20. 20.11.41	20. נקמת
21. 20.11.41	21. נקמת
22. 20.11.41	22. נקמת
23. 20.11.41	23. נקמת
24. 20.11.41	24. נקמת
25. 20.11.41	25. נקמת
26. 20.11.41	26. נקמת
27. 20.11.41	27. נקמת
28. 20.11.41	28. נקמת
29. 20.11.41	29. נקמת
30. 20.11.41	30. נקמת
31. 20.11.41	31. נקמת
32. 20.11.41	32. נקמת
33. 20.11.41	33. נקמת
34. 20.11.41	34. נקמת
35. 20.11.41	35. נקמת
36. 20.11.41	36. נקמת
37. 20.11.41	37. נקמת
38. 20.11.41	38. נקמת
39. 20.11.41	39. נקמת
40. 20.11.41	40. נקמת

דרך הקרבות של חטיבת גולני

החטיבה הוקמה תחילה כ"חטיבת הנחל" ב-1948. היא נטלה אחריות על 42 ק"מ של אדמה באזורי הירדן המזרחיים. מורשתה ארוכה והשפעתה על מדינת ישראל כולה גדולה. החטיבה נחשבת לאחת מהחטיבות המובילות ביותר במדינה. היא נלחמה בכל מלחמת העולם השנייה ובמלחמת העצמאות. החטיבה נחשבת לאחת מהחטיבות המובילות ביותר במדינה. היא נלחמה בכל מלחמת העולם השנייה ובמלחמת העצמאות. החטיבה נחשבת לאחת מהחטיבות המובילות ביותר במדינה. היא נלחמה בכל מלחמת העולם השנייה ובמלחמת העצמאות.

תמונות במהלך השרות הצבאי

תמונות מסיום קורס קצינים

תעודה

תעודה

486614 סדר' בוחובה אשר חז"ר
מס' אישי דרגה שם חז"ר

מכ"מ עבר(ה) קורס מחזור נוב' 63

25.3.64 שהסתיים בתאריך

בבטיס בי"מ מכ"מ חס" 1

מפקד הבטיס

231704/ק רס"ג צהור יוסף
מס' אישי דרגה שם

ראש המטה הכללי

מסמך בזאת

את

ח"ר	בוח בזה אמר	ר"ט	486614
חיל	שם	דרגה	מספר

שסיים קודם קצינים

מהזור אמר בתאריך 30 ספט' 64

להיות

קצין בצבא הגנה לישראל

רבי-אזוף
רמטכ"ל

כתבות מעיתונים

זכרו של

סגן אשר בוכבזה הי"ד

במלאת שנה למולדתו

אשר
אתה, שהיית אה וריע
לכל, אתה, שהיית הדור
אהבת המולדת והכרה בך
כוחו ורוחו של צה"ל,
אתה, שעשית עבודתך במי
סירות ובאסונות ולעיתים
אף פעל למה שנדרש ממך,
אתה — —
ביד וזוגית נרצחת, פתיל
חיידך נחתק כשהגך בן 21
אביבים.
אתה יד וזוגית השאירה
אותנו המיטים ומאבים,
היא יכלה לנו כשלקחה אותך. אולם היא לא תוכל, אשר,
לדטותך, לרוחך, לזכרונות שנתתו ממך
היא לא תוכל לעופק אמונתך איתה הבעת במלותיך
האחרונות: "ה' ימלוך לעולם ועד".
האזכרה תיערך ביום המישי י"ז בסיון תשכ"ח
13.6.68 בשעה 4.00 אה"צ, בחלקה הצבאית שבבית
העלמין בבאר-שבע. אוטובוס יצא מביה"ח ברח' שרה
17/2 בשעה 3.45 אה"צ.

ה מ ש פ ח ה

סגן אשר בוכבזה הי"ד
(שנה למולדתו)

היית אה ורע לכל, היית הדור
אהבת המולדת, והכרת בכוחו ורוח
זו של צה"ל, עשית עבודתך במסי
רות ובאסונות, ולעיתים אף פעל
ומעבר למה שנדרש ממך. פתיל ח-
יך נחתק במלחמת ששת הימים,
כשהגך בן 21 שנה. אותה יד וזוגית
נ"ת השאירה אותנו המיטים וכוא
בים. היא יכלה לנו כשלקחה אותך,
אולם היא לא תוכל לדמותך, לרוח
זך, לזכרונות שנתתו ממך. היא
לא תוכל לעופק אמונתך, אותה
הבעת במלותיך האחרונות: "ה' ימ
לוך לעולם ועד".

★
היום ב"ד אה"צ תתקיים בחלקה
הצבאית בבית העלמין בבאר-שבע,
אזכרה לזכרו של סגן אשר בוכבזה
הי"ד. אוטובוס יצא מביה"ח, רחוב
שרה 17.
המשפחה

לדינה בוכבזה

אנו משתתפים בצערך הכבד בנפול אתיך

אשר הי"ד

הנהלת המדרשה
המורים והתלמידים
בית ברל

במלאת שלושים למילת בננו ואחינו היקר

סגן אשר בוכבזה הי"ד

שנפל על מנח המולדת

נעלה לקברו בבית המברות בבאר-שבע ביום רביעי,
16.7.67 בשעה 16.00.
אוטובוס יעבור דרך ביה"ח ברח' שרה 17/2 בשעה 15.45.
הודתנו נתונה לכל אלה שהביעו לנו את תנחומיהם
בכתב ובע"פ.

ה מ ש פ ח ה

במלאת שש שנים למילת בננו ואחינו

סגן אשר בוכבזה הי"ד

נעלה לקברו בחלקה הצבאית בבאר-שבע, ביום שני,
י"ח בסיון תשל"ג (18.6.73), בשעה 5.00 אה"צ.
נפגשים ליד שער בית העלמין.
אזכרה תערך בביתנו, רח' סיני 26/10, באר-שבע,
משעה 6.00 בערב.
המשפחה

במלאת שנתיים למילת בננו ואחינו היקר

סגן אשר בוכבזה הי"ד

תערך אזכרה על קברו בחלקה הצבאית בבאר-שבע
ביום רביעי, י"ח סיון תשכ"ט, 4.6.68.
אוטובוס יצא מאחורי בית העירייה בשעה 5.00 אה"צ.

ה מ ש פ ח ה

ספר תורה לזיכרו

חנו כבוד לתורה

חנו מומינים את בני להשתתף בטקס הכנסת ספר התורה לזכרו של יקרנו :

סגן אשר בוכבזה הי"ד

שנפל במלחמת ששת הימים תשכ"ה שותקים אי"ה ביום רביעי כ' אדר דנא 20.3.68 בשעה 4.30 בביתנו ברח' שרה 17/2 באר-שבע.

ספר התורה יועבר בשעה 6.00 מביתנו לבית הכנסת 'עולי לוב' בשכונת א'

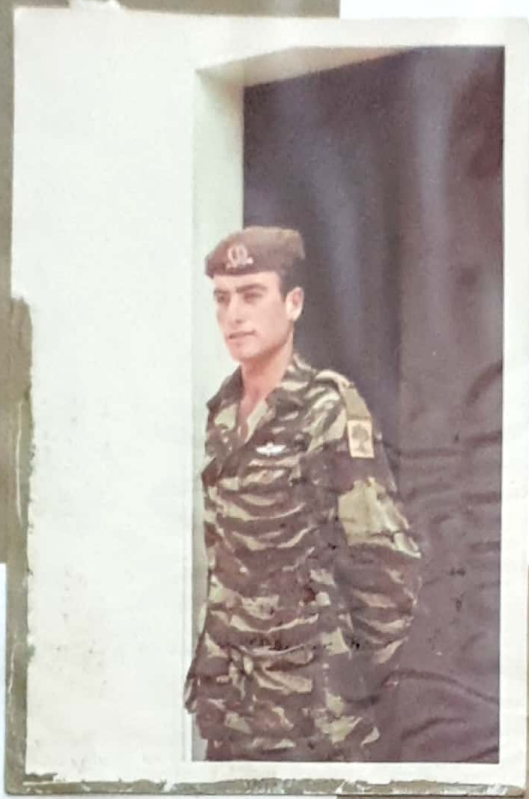
המשפחה

תמונות עם ההורים

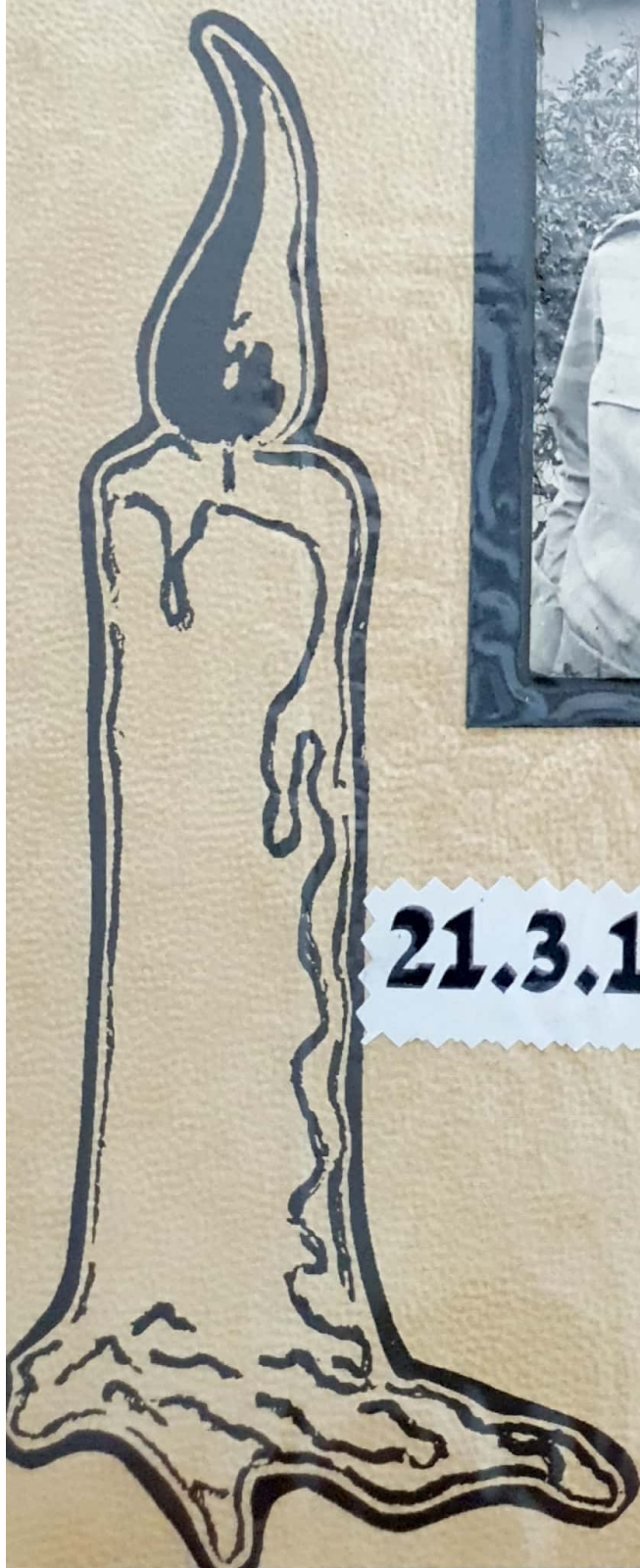

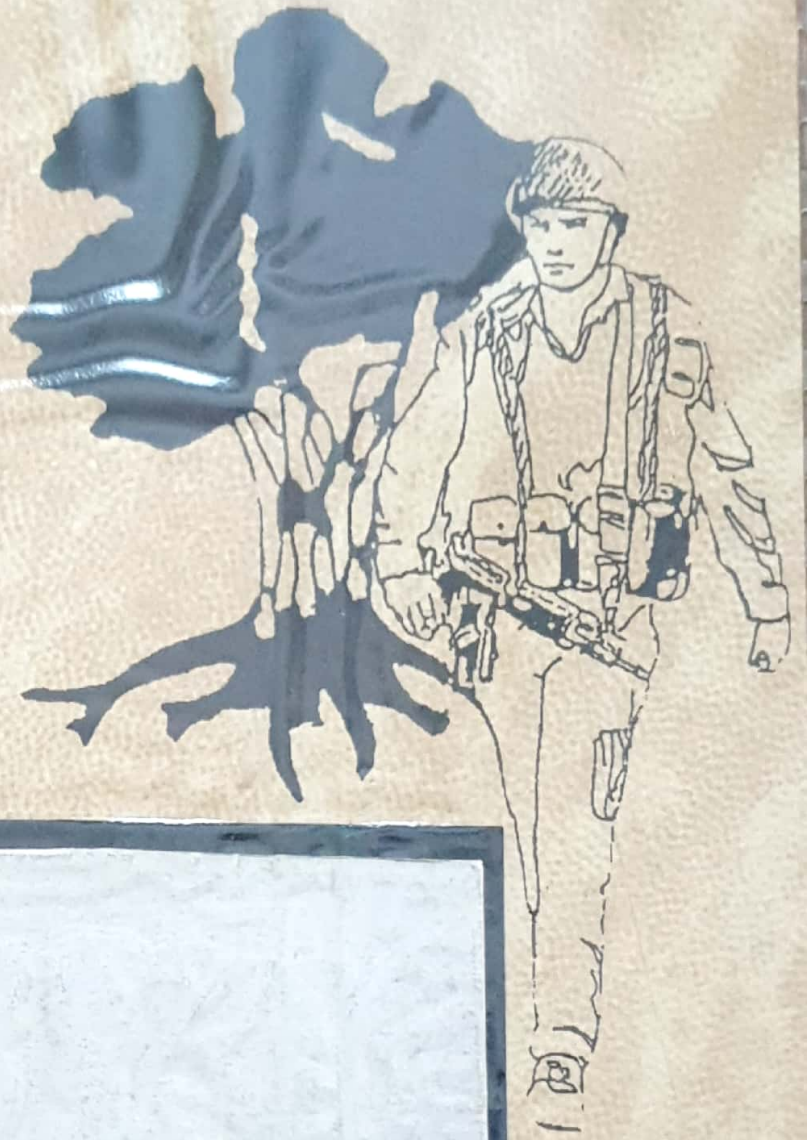

סרן בוכוזה אשר

21.3.1945 - 26.6.1967

המטה הכללי

ראש אגף כח אדם

18308 33-קד

אדר תשלי"ה

75 20 פבר' 75

לכבוד
משפחת בוכובזה
רח' סיני 60/10
ב א ר - ש ב ע

משפחה יקרה..

הנדון: העלאה בדרגה -

486614 סגן בוכובזה אשר זייל

בנכם, אשר זייל שנפל בעת מילוי תפקידו הועלה לדרגת
סרן מיום 26 יוני 1967.

קבלו נא הודעה זו כביטוי לרחשי הכבוד והיקר של צה"ל
כלפי בנכם.

משה גדרון, אלוף

ראש אגף כח אדם

מג/אמ

מכתבי

הספד

מ. בגין
לשכת השר

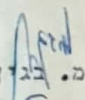
ירושלים, י"ט בחמוז תשכ"ח
15 ביולי 1968

לכבוד
מר עמוס בוכובזה
המועצה הדתית
אור יהודה.

מר בוכובזה היקר,

קראתי את החוברת שהוצאה לזכרו של בן אחותך
סגן אשר בוכובזה הגיבור. קשה להביע בשפת אנוש את
הרבש המתעורר בלבו של הקורא. אכן, על דברים אלה
ניתן לומר: גדולים הם בפשטותם, כפי שגדול היה
הצעיר היקר בפשטות הליכותיו, במסירותו, במילוי
תפקידו, בנכונותו לעשות וללחום למען עמנו וארצנו.
דפים קדושים הם שקראתים והריני מודה לך על אשר
איפשרת לי להיות בין אלה שיהזיקו מזכרת זו בבתיכם.
יהיה זה נר תמיד לזכרו של הבן היקר אשר בלב חפץ
יצא למערכה להצלת האומה וקידשה בקרבנו העילאי,
ואשר נשמתו יצאה ב"אחד".

בהוקרה ובברכה,

מ. בגין

מכתב הספד
ממפקד היחידה

צמח חגנה לוישדאל
ד.י. 2483
28 יולי 67

אחיותי הנכונות, אהובתי ואלהי,

ק"מ 48664 סגן קולונל שלר קנדה אהובתי
נפטר בצעג גלוי פנקיוו חטאמיק יח סיון
משפח (26 יולי 67), האיבול קיקול דיקום.

סגן שלר היה קצין גלילי שלר נטל אה
עצמו גלילי קלטר אצטר בקין גליל
שלר היה קצין אחסוי אגור איהל גליל
החט ביום יום הצטיין בגישה אנולית
אחריתית אבקציו חקמו אפקציו, איה
בו היה מקבל אה בולא.
גלילי שלר אה חנה אהיבה כהיבה אצלו
אחיונית, אה חלית בא בו אהיבה
שלר אה אה יקה אה.
החצון אהיב אה אה חקול אהיב
בא אפקציו אהיב החיובה
חיה נשאל צורה בצורה החיים.

א/א/א

ק"מ 48664 סגן אהיב אהיב
א/א/א

מדינת ישראל
לשכת הבריאות
27/3/1945

27/3/45

ליועץ רפואי מנהל ומפקח על המוסדות.

הא מוסד המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

סגן אשר מנהל ומפקח על המוסדות

בן דוד יונה, יועץ רפואי מנהל ומפקח על המוסדות
27.3.1945. בסגן מנהל ומפקח על המוסדות
והמפקח המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות
המוסדות המוסדות המוסדות המוסדות

ואת ביתי ואת קטונת מיוחדת של יהודי א"י
התפוגג נשמה של אלה הכפולות: ה' מלך ...
ה' מלך ... ה' ומלך אלה ואל ...
ה' מלכתי ה' אלהי.

ונשמה פנימי - אז מצאו את מקומה הטה מאלה - זכר.
צדק וצדק וצדק פנימי. ומשפחתו כדרכה ופלו כתיב
לא-למה, ול-כך אמנות האגדה - והאקרים, הבל
החמו, אופפת א חיקו אמת באפיו חיים ...
אלה - נבחרה ז' - אתה אמת הים.
מות שכאיתו - אלוסוף וצד שכאיתו אלתו
מן תעוררו לא נשאו. ספר פני - בני לך - מוצ
מתיק הים, מכסה א צמחתי נשוי קטונה שפה תחלופ
בזב.

כבד כדבריו: עזרו נש, נעים הולך,
טוב-מאד. נח-אל, סוד אנצקק, מפתח לזכר.
אך יואג מכל חלטה קצבונ' - מוחלתו בישלגו.
עם המכש המכאי המבד - בק נשאר ז'
לא יבד או זילב נעים ומבד צב ...
עז שוב צבונת באה וקצב פתח חיל -
ואשר קוצ אונת ...
אחרי אש תכסי במו!

יובלים בן חכמי
זמן אדרס

אחר מותו הוטל לזכרת סגן
חביו ומקוריו פולניאו חברה לזכרו.
המזל "בבד אנלפים - תחומים אמלפתות." בירחון
עזרה באר-שע, בשלזון "פני א פנים" ונספר
"זכור" של משרד הפטחון נכתבו צבונת לזכרו.
במרס 1968 קצמו חילו אג זכרו בגו פנים
של והלבים וזאי אוק. ספר תורה מהלכר פלנים
זיה פנים. פספר נכתב כמות לזכרו ופנו שלח
בגוק נרתיק ציוניסל ונמצא בארון קודש שם אלתו
תמה המלפתה לביבד זכרו.
תפוס שבו מו קנעו האחרונים מספנים כי מילתו
באחרונה לפני צאג נשמהו הו: . אלוהים אני
הולך אמת. אני נמך, למע ולפני ה' מלכתי ה'
אמר.

ואת ביתי ושר בנימין מיוצגת של והלבי אוב
 בפינה נעלה של וכו הכפולת ; ה' מאק
 ה' מאק ... ה' ומאוק אעלה ועצ
 ה' אלוהינו ה' אמת .

מסגל / קצין חינוך ראשי
ענף הדרכה והסברה
המדרשה הצבאית לחינוך
ירושלים

ה' אב תשכ"ו
22 יולי 1966

סגן אשר בוחרבוזה

קבל נא את ברכתי, עם סיימך בהצלחה את קורס
ההכשרה החינוכית לקצינים, מחזור יולי 1966.

הציון הכללי שנקבע לך הוא _____ (הווח
בתעודת גמר, ס' 2511, למנהל הסגל ולמפקדתך).

קורס ההכשרה החינוכית לקצינים נועד לעורר בחניכיו
המפקדים, הנעה וגישה נכונה לפעולה חינוכית ביחידותיהם,
ולהקנות להם ידע, אמות-מידה וכושר הבחנה הדרושים לשם כך.

הנני מקווה כי הרגשתך, כשלנו, סגל המדרשה, הינה
כי הקורס השיג את מטרתו לגביך. אם כך הוא - הייה נא נכוון
ליישם ביחידתך את כל מה שנטלת עמך מכאן.

צבר לוי, רס"ן
מפקד המדרשה הצבאית לחינוך

קומו ונעלה ציון
(יימיהל"א ו')

תעודת

ניתנת בזה

בוחבזה אשר

לאות השתתפות בצעדה

תשנ"א
1961

צעדת 4 הימים

מפקד הדרכה

מפקד הדרכה • בסוס הדרכה מס' 1 • בית ספר לקצינים

מס אישי 486614 דינה רב"ט סס בוחבונה אשר חיל חי"ר

השנתה בקורס קצינים חי"ר מחזור אפר' 64

בתאריך 1 אפר' 64 קר האריך 30 ספט' 64

וסיים אותי בהצלחה

א.א.י.

מפקד בית הספר

30.9.64
תאריך

סרס 2520/4
(2/60)

קומו ונעלה ציון
(ירמיהו ל"א, ז')

תעודה

ניתנת בזה

אשר בורוכבזה

לאות השתתפות בצעדה

תש"ך
1960

צעדת 4 הימים

חתימה
פיקוד הדרכה

צעדת 4 הימים

תשכ"ה 1965

תעודה

ניתנת בזה

486614ax ברוכבזה אשד

לאות השתתפות בצעדה

מפקד צעדת תשכ"ה

11

קומו ונעלה ציון (ירמיהו לא ה)

תיכון עירוני דתי - מקיף ב'
באר שבע

מספר זה יחידני

לכבוד
המפקח בוגרוביץ
ג. ז. ג.

בכבוד,

הונדו המכתבים להודיעכם כי הנהלח כזה"ם החליטה
להוציח את זכר כנכס היקר, בוגר בית ספרנו אשר נפל
על מונה הנהלחה ככללחה שחח חלחה כחקחה קרן להלוואחה
קסורה להמלידה שחחח את שמו.

כמדה והמספחה והקורבוח מעוניינים להשחחח כמסרן
קרן זו נקבל את הדכר בכרחה

יהי זכרו ברוך זה יקום דמו.

בכרחה
אהרן אלדר
פ.נ.ה.ל.

בית הספר לקצינים

מחזור ניסן תשכ"ד
אפריל - 1964

קורס קצינים
ח"ר סדיר

לשכת ראש המטה הכללי

תשכ"ח 68 אדר 18
מרז

לכבוד
עמוס בוכבזה
רח' ההגנה 7
אור יהודה

שלום מר בוכבזה,

מודה אני לך על הזמנתך אותי לסקס הכנסת ספר התורה
לזכרו של סגן אשר בוכבזה ז"ל.

לצערי, לא אוכל לקחת חלק בטקס מפאת התחייבות
קודמת.

אנא, קבל את חלקי המספרים
השתתפותי בכאב הרב לכל בני המשפחה.

חיים בר-לב, רב-אלוף הכללי
ראש המטה הכללי

בתיים

עירית

טלפונים: 824187-8-9
10. ת.ד. 827131-2-3-4-5-6

בתשובה על לחיצה:

יום כ"ד בניסן תשכ"ח
22 באפריל 1968

לכבוד
מר עמוס בוכבזה
המועצה הדתית,
אור - יהודה.

הנדון: חוברת לזכר הסגן אשר בוכבזה הי"ד

ידידי היקר;

אני מודה לך מאד בעד החוברת ששלחת לי, קראתי
בעיון וגם העברתי לקריאה לעוד חברים ונכבדים.

רעיוןך בהוצאת החוברת הוא גאוני, ואני שמח
לראות שכוונתך ויוזמתך עוד ממשיכים לפעול כפי שפעלת תמיד
גם בחו"ל.

החוברת תשמר למזכרת בספריית "בית בודני" לשם עיון בה של כל הנכנס.

חן חן לך בעד המעשה הטוב,

ובכבוד רב,

ש. פרז
סגן ראש העניינה

שמוד

צבא הגנה לישראל
מפקדת פיקוד הדרום
כא 50 - 12768
שכת חשכ"ז
יג' 67

כתב מנוי

חצ"ה	אשר	בדחכוזם	סוג	ק/486614
חצ"ה	צבא הגנה לישראל			
סוג	דוגה לפי תקן			
חצ"ה	צבא הגנה לישראל			
סוג	דוגה לפי תקן			
חצ"ה	צבא הגנה לישראל			
סוג	דוגה לפי תקן			

ישראל דנוברג
קצין מילואים

טופס 618/1

עיריית באר-שבע

ימ" בחמדז השכ"ח
27 ביולי 1967

לכבוד
משפחה בוכבזה
רח' שיה 17
באר-שבע

משפחה יקרה,

עיריית באר-שבע הקדישה את מירב החלילה ירחונה ליקירנו תושבי באר-שבע שנפלו במערכת ששה הימים. ברור שזה המעט מזעיר, בחוספה ביקור ניהום אבלים של מר נאוי-ראש העירייה, שהעירייה ראתה כחובה לעצמה לעשות.

אנו שולחים לכם את הירחון בצרוף הסוגה יקירכם ומזכירים לכם פעם נוספת את חובתנו כלפיכם ולשרותכם באם תזרקו לעזרה כל שהיא או לעצה והדרכה מכל סוג.

באין ניהומים בנפול יקירכם, התעודדו בנצחון המזהיר לו שוחף יקירכם שנפל.

בכבוד רב,

אביחי פאזנר
פורז אישי לראש העירייה

הקריה, י"ב באדר השכ"ח
צ' במרץ 1968

שר הבטחון

2044 / פ

למר עמוס בוכבזה - שלום רב,

אני מודה לך על מכתבך מיום יב" באדר השכ"ח (13.3.68) ועל החוברת, שהוצאה לזכרו של סגן אשר בוכבזה ז"ל.

אעביר החוברת למשרד ראובן אבינעם, מנהל המפעלים הספרותיים להנצחה במשרד הבטחון למען תשמש זכרון-עד לאשר בוכבזה, אשר הקריב את חייו במלחמת ששת הימים.

בהוקרה,

משה דיין
שר הבטחון

לכבוד
מר עמוס בוכבזה
רח' ההגנה 7
אור - יהודה

העהק: ראובן אבינעם

לזכרו של
סגן אשר כוכבזה הי"ד
במלאת שנה לנפילתו

אשר

אחה, שהיית אה תרע לכל ,
אחה, שהיית חרוז אהבה חסודת
וחכיה בכוהו ורוחו של ז.ה.ל.
אחה, עשיה עבודתך במסירות ובאמונה
ולעיהים אף מעל ומעבר למה שנדרש ממך.
אחה.

ביד זדוניה נרצחה
פחיל חייד נוחק כשהנך בן 22 אביבים.

אותה יד זדוניה השאירה ארתנו
המופס וכזאבים.

היא יכלה לנו בשלקחה אותך.
אולם היא לא תוכל, אשר ,

לדמותך , לרוחך , לזכרונה שנותרו סמך ,
היא לא תוכל לעופק אמותך

אחה, הבעה הששששש במלוחיך האחרונה :
" ה' יסורך לעולם ועד "

למשפחה קולטת ימים

בביתו של סגן אשר כוכבזה

איתו שבנותיו שכאשר אשתו יחסית אלצה מאי אלה

כשחיה כעטף הילדה לילדה ילדה ילדה ילדה

לקחתה לקחתה לבסוף

דאיתו לפני פה פה של כל שכלו אף פה

איתו מוכר אוסר אשתו. איתו פה איתו איתו

פה אשתו אף כהן שכלו פה איתו איתו איתו

למה איתו איתו אף איתו איתו איתו איתו

לפני פחילים - נאדו קולו פחילים כפי איתו פה

שכחה כהן איתו איתו איתו איתו איתו

נבולתו סוף ימים.

איתו איתו אף איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

איתו אף איתו איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

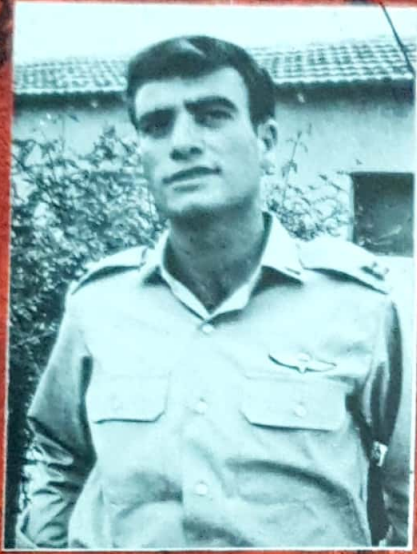
איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

איתו איתו איתו איתו איתו איתו איתו

אשר

דפים לזכרו של
אשר בוכובזה ז"ל

אשר נפל ביום י"ח בסיון תשכ"ז 26.6.67
על הגנת המולדת בעלותו על מוקש
בגבול רצועת עזה, והוא בן 23 שנה.
יהא זכרו ברוך

דפים אלה לזכרון-עד לאשר בוכובזה ז"ל הוצאו לאור על ידי חבריו ומוקירי זכרו

סגן אשר בוכבוזה הי"ד

אשר, המומים כולנו וטרם הבנו את מר הבשורה- האמנם אינך עוד בין החיים? האם לא נראה את פניך החייכניות שוב? הכי צעיר כמוך שאהב לחיות וכנע למוות! למה זה קרה! אכן, אין איש אשר יעמוד בפני המוות- היית ענו- הסברת פנים לחבריך ומכריך, ומאחרי חיוכך הסותר תמיד טוב-לב.

אשר נולד בטריפולי שבלוב ב-1945. בשנת 1949 עלה ארצה יחד עם הוריו ומאז התגורר בבאר-שבע- כבן להורים שומרי מסורת למד בבית-ספר ממלכתי דתי "אבות", ומשסיים, המשיך לימודיו בבית-הספר התיכון הדתי- הוריו תלו בו תקוות והוא לא אכזבם- אשר סיים את לימודיו בהצלחה, והתגייס עם חבריו למחזור לצבא הגנה לישראל.

שלא כחבריו ראה אשר בצה"ל את יעודו בחיים, הוא החליט לתרום בדרך זו את אשר ביכולתו למולדת- במסגרת שרותו בצה"ל עבר בהצלחה קורס קצינים ומאוחר יותר עבר קורס קומנדו וצניחה- הצבא התחיל להיות חלק בלתי נפרד מחייו.

תוך כדי שרות בצפון הארץ, נפצע בתאונה ושכב זמן רב עם גבס בגבו, אך קיבל זאת באהבה- אשר המשיך לראות את מקומו כאיש-צבא, ונלחם כדי להישאר שם- רצונו העז ותושייתו הרבה הביאוהו לתפקיד נכבד של קצין מבצעים באחד מבסיסי הדרום.

בתקופה זו עמד אשר לקבל דרגת סרן- מותו הטרגי מנע ממנו מלקבלה.

בי"ח סיון תשכ"ז, שבוע מלחמת ששת הימים, עלה סגן אשר ז"ל על מוקש סמוך לרצועת עזה-

יקלו לך רגבי עפרך ובגן-עדן תהא מנוחתך-

עמוס בוכבי"ח

מכתב למשפחה השכולה

למשפחה הנכבדה שלכם!
את הברית הראשונה עם בנכם אשר ירע עשייתו בתחילת חודש מאי ערב המלחמה, כאשר נייסתי למיזאום לשירת במסגרת תפקידי. באותו ערב נקראתי אני וחברי ליחידה לקבל תדרוך. הקצין שהעביר לנו את התדרוך היה אשר ז"ל ונתן ראיית לפני חילי קצוע שיקר, אך בעל אופי מוצק ופועל בטחון. כאשר דיבר אל החיילים שוטט מיד פנים בפנים עם מקלו על מני המפה. או ראייתו שלפני עמד אדם אשר יודע היטב את אשר הוא רוצה, ואף שהסבירו אל החיילים נאמרו במלוא הרצינות, שייבב הוא לעתים כמה ברחות כמפקד מניסה היודע את נפש חייליו, שהר וטוקים היו למעט המורו. אודה ואמורה, את אשר לא הכרתי לפני כן, אולם אותם שבועות בהם עבדנו יחד הלכו אותנו לידים. אשר לא היה רק נאה ורשע אלא גם נאה מקיים. בין שזה היה סויר שינרתי, מארב או כל פעולה הקשורה בפעילותו באותה יחידה, הוא תמיד עמד ממני לחובתו. מעולם לא שמעתי צועק או מרים קולו. הוא לא היה רק מסקר, אלא גם חבר אשר ידע כלל מוקדיו - מסוראי ועד סניו - במיזמי צרכים הומניטריים. העסק אשר היה לראות בו לא רק ביטוי לרוח לחימה ורדיפת אויב אלא גם סמל למושג קבוץ נלוות. העסק אשר, יכיר טריפולי, יחד עם חבריו ופיקודו מאצות מוצא שונות, ובניהם רבים מילודי הארץ, הפכו מושג זה למציאות קיימת. זה היטן על כל אלו שנפלו במערכה גדולה וגולית זו. ועל אחת כמה וכמה צר כאשר אתה מכיר במרד זמן קצר ועשיות משובתת את זה שנפלו. במה אפשר לנחם אתכם בני משפחתו של אשר! אולי בתקווה לעתיד טוב יותר לעמנו ובתקווה שהחישים למענם נתנו מינו את חייהם לא ליבובו לריק. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

ה' יקום דמו

וידמו לי לחימו עם אשר ז"ל כשבועיים לפני האסון המרי, כן, הייתי למעשה אחרון חבריו שהספיק לשמוע ממנו על חיקו במלחמה. הוא היה מלא נאווה על הצנחון, נכבד בדרכו, ובאיש נכבד הרגיש נניחה טעם ומיזי לכל הימים והלילות האפורים שכינה בנבא. העלאת תוויות זו בות נעורים שעלתה על שלנו. הוא סיפר שהספיק כבר לבקר בעיר חתיקה ובגדה המערבית ושוב יזאר בהתלהבות בלתי רגילה ובתשפעות מגולגל הנפחון את התרשמותו מן המקומות הקדושים. אין בלבו טעם שממקומות קדושים אלה נבעו אשר ז"ל למקומות קדושים של מעלה, במעלת קדושים וטחי רים.

ה' יקום דמו.

אשר

ששה למחוב עם אשר כעל אחד אשר איננו עוד. דמותו התמידה והחיככת היה עדיין בקרבי והלב ממאן להאמין כי נפל והוא בו 23 בלבד. חיכויות עם אשר לא הייתה היכרות קרובה. הוא למד בביה"ס התיכון הדתי בבארשבע בכיתה נבחה משלי ומטבע הדברים היוונו בוגר ממני בשנתיים, לא נמניתו על חוג ידידיו המקורבים, למרות היכרותנו השטחית החיצונית החבב עלי מיד. הוא השתייך לאותו סוג של אנשים אשר היכנס התמדי הנסוד על הפנים, טוב לבם הקורן וחביבותם המרית הנסוד את החומות, ומסירה את כל מחויבות הוות.

לאחר שסימנו את חוק לימודינו בתיכון התראינו אך לעיתים נדירות. היה זה בדרך כלל ברחוב הראשי בעיר העתיקה שם היינו חולפים לעיתים וחוקות זה על פני זה, אש אשר אין לרדנו, ממחר לעוסקיו. שטח חיבתו תמיד למנוש בו, לשמעו שואל לשלומי כבנותי ובתביבות האמיניות, שלא בדרך השואלים לצאת ידי חובתם. כוחות בעפחת כתי רחבת לב ובימה שמע' לבני ורחבי.

מיד לאחר תום הקרבות כאשר באתי לחפש ראשון נח קצרה התיבה נתקלתי עמי במועד אבן שירות אשר במיכות התנוטט השם "אשר בוכובה". הרגשתי כי השם מוכר מאוד, אך משורו פנימי, עמוק, לא נתן לי לקשור את קשרי בין השם השחור לבין אותו אשר המוכר כל כך והתי כל כך. רק לאחר עמידה של דקה דקותיים ליד מודעת האבל חדרת לאט לאט למודעת החברה של גודל האסון והלב נתמלא עצי. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

מלמבאום ששה

יקום ניי

ברוך הגנים אשר

בעולם האמיתי, כי אומרים, ישן יצירות אשר לברך עליהן ולתארן במלים כיון שכל תאר מילולי אך פנים את היצירות הללו עדין יצירות, ואינם אין אונים לכל עיני הברך שקיימות יצירות ובלא כל אלה בקבל ודי. הלם נבני מאורן יצירות, כי אומרים, מציאותם לפעשה רק איני מכירה אנשים יורה בודדת. מה לבני תמונה ולפאה נה משקלית מבחי תכנית אנשים יצירות תוס והייכנות של ילד, הינות והחלליות של נער, ליישנות ישיבים של נער, עני ומסירותיו של חייל, אחריות וטוב לב של בוגר! מנינה נהדרת כח של תנועה, כוחות אלו האמנות מכירה עדין כלל. יבאר המעלות בתכונות הנראות לעינים מוחלות ומפגמות בשפיות בתכונות אנשי הפמיניות הממונות בכבו של אדם - נראים הדברים שהתאמה כזאת מוחלת את השם הישועה! כזאת לא איוותה נאבו, לא מציירת במכחול ולא מיוצרת בעיט של סופר, כי אם נמות היה וכאשר יקמות כזאת לא איוותה נאבו, לא מציירת במכחול ולא מיוצרת בעיט של סופר, כי אם נמות היה והדומים נכספת מאתנו במנחי שניה כאשר היא עדי בראשית התנועה תכונות הורב הנונות בקרבה - נדול הכאב ורב היעו, ועל מאורע כזה יש רק תנובה אחת. והיא התנובה שהניב אחרו במות עליו של בניו! יודום אחרר! הדמה הישועה, עשירה ומאופקת היא התנובה היחידה...

אם בכל זאת הני מפי את הדממה ומנפה להעלות קו אחד באישיות של הנמטר היו זה לא למענו אלא למענו על טעם שאולי יסיק מכם מסקנות ולמד לכה...

וכוונתי עדי כשלמדנו ביהודים אידו היו המכתובת הכלליות שלו תמיד מלאות עיורים וכו' כי גם כתב ידו אשר היה חרות על הנייר כיון שהוא נתב לחנוך בחוקה על העט בעת שכתב. רק לאחר התגלות אישיותו במסירת החיים בצבא נדמה לי שאני מבין וכוונה זו היה זה ששטו ביטוי למרץ הרב אשר היה עדין בקיבו ולא מצא מרחק במסורת הנצרה של ביהודים. מרד, אשר בהשתחררו במידה מסיימת בצבא ראונו מות ברבה היתה מויתת בו. כנראה שכלל זאת הגדס מחפש את התפקיד והמשימה ולא להיפך וזה נכחו גם לבני הצבא וביחוד אם הדברים המעידים במסגרת טוראית ששטי. לא במקרה, כנראה, הניע אשר לחייל האוויר והחשוב של צולל - 'נולי' הייל אשר לכינויו עשית תמידית בשמירה חוזרת ונשנית על גבולות המדינה, התובעת כילות ארוכות של מארבים וללא תנועה, בלילות קיץ חמים ומיוזנים ובלילות חודו קרים ועמומים, כאשר עיניו משתנו מרצה מרומות אחריו. לא יום ולא יומיים כי אם שנתיים תמימות הוא היה נכון להמשיך בכך הלאה בלי לשאול, עד מתי...!

זה היה לאורך עשרת את כל התלואות של טורנות, קורס מורים וקורס קצינים שהוא הלך - במקום לוח קצת - לכשב שנותיים במארכים עד אשר נפצע ושבתי חולייה. נבנו באונות במסגרת מלחי המפדוי, עקבות את מהור לפרומיל מוד ומסר לו תפקיד בערוף, אך עד מהרה הריעש הוא שששתי "בער" מתחמו ושואו בריד לעשות משורו ויהי משורל "מלוש" מה ושם לתפקידים יותר מבעינים- כאשר נטכחו מפקדיו בתכונות חותב המשיקות בו ובמסירותו הרבה הרעיו לו בחודשנות הראשונה את התפקיד בעל השם המתאים לו ביותר, "קצין מבעינים של נוער". למרות שהוא באותה תקופה עדין במפומיל נפגח לכדי מתנדש לטיילו ששייטת 10, היו מבעינים מפקדיו ברצו להמקיד בידו את התפקיד רב האחריות הזה, ומאודך הוא היה נכון ככל שחם לקבל את התפקיד למרות שיעד מה נדרש ממנו.

אשר לא התכננן במילוי עקבי של הנדרש על פי החוראות מופקדו זה (ואלו כוודע נטות להיות המורות כיון שחרו מתחשבות בטבע האדם), אלא הוא גם יסר הרבה משורת דיון ואם החוראות התקופו בפניו חוראת להצבת מארכ במקום מסוים הוא נהג לצאת בעצמו עם הכתורים "ולהשיב" אותם באכשר החוראות דרשו כזאת עם הכתורים ולהציב אותם הוא חיה נורה לחישר לשכב אתם במארכ- נתיח משורת דיון באותם התנאים היא בעלת משמעות רבה יותר מוז אנוני ילויים לחישה למושג זה, שכן משמענו היה לוותר על שיה של לילה ועוד לילה רק היום סופי לי חבר בדרך מקרה שהיא אובי שכבאן השעורים שאל המתנת את ולמדיחי הכיתות איהו אודילאל למשל עומד במינים. אשר תבניע ואמר שהאודילאל שלו הוא לחועיל לאנושות כמה שיותר בכל מסגרת שאל תהיה- הרבה אנשים מנמנים באודילאל יקר זה אכל רק מעטים מבינים אותו כששורו, ויחידו סולת לבדי מבינים אותו במשמעות הקצונות שיהם לו אשר, חוות אופיר! לחועיל אל רק בכפי או בתקופות ופז עודד אלא במסגרות אומרת שכשאנשים אחרים נמוס את שנתם בשקט ובשלווה או מבלים הם אי שם... אחשוף אוא את נופי מול קנירם של מסתגנים מרחמים העלולים להעיב את שמחתם ושלוותם של אחרים, וזה אומר להדיר שיה מעיני מול שאחרים ויכלו לישונו...

יש טעם מיוחד בכל המשעים החלי כאשר הם מלוים בשתקנות פכיעת ובנעווח האופיינית לאנשי מעשה- אשר נמנעו תמיד מלדבר על נושא פעולתו העבאית, וגם כשחיה נשאלת שאלת ישירת היה מעידף להסתי את הדיון במקום ממלכי... אלה לעינו נדירים הם...

אשר נמנעו תמיד מלדבר על נושא פעולתו העבאית, וגם כשחיה נשאלת שאלת ישירת היה מעידף להסתי את הדיון במקום ממלכי... אלה לעינו נדירים הם... אשר נמנעו תמיד מלדבר על נושא פעולתו העבאית, וגם כשחיה נשאלת שאלת ישירת היה מעידף להסתי את הדיון במקום ממלכי... אלה לעינו נדירים הם... אשר נמנעו תמיד מלדבר על נושא פעולתו העבאית, וגם כשחיה נשאלת שאלת ישירת היה מעידף להסתי את הדיון במקום ממלכי... אלה לעינו נדירים הם...

אשר נמנעו תמיד מלדבר על נושא פעולתו העבאית, וגם כשחיה נשאלת שאלת ישירת היה מעידף להסתי את הדיון במקום ממלכי... אלה לעינו נדירים הם... אשר נמנעו תמיד מלדבר על נושא פעולתו העבאית, וגם כשחיה נשאלת שאלת ישירת היה מעידף להסתי את הדיון במקום ממלכי... אלה לעינו נדירים הם...

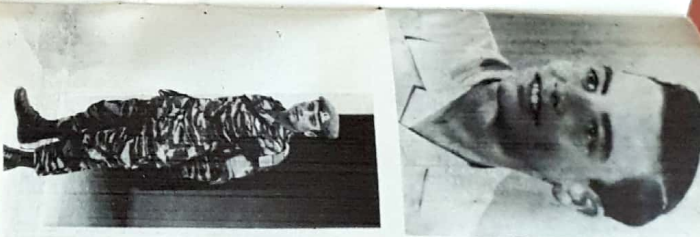

אשר. דרכו אל החנות

הוא יושב על המרפסת של ביתו, ויש לו חיוך רחב על פניו. הוא מביט אל המצלמה ונראה שמנסה להישאר רגוע. סביבו יש צמחייה ופריחה, מה שמעיד על עונת האביב. הוא לבוש בגדים קלים, מתאימים לטמפרטורת האוויר. המצלמה נמצאת במרחק קטן ממנו, ויש לה זווית רחבה כדי לכסות את כל התמונה. האור הוא טבעי, מה שנותן לתמונה מראה טבעי ומוכר.

הוא יושב על המרפסת של ביתו, ויש לו חיוך רחב על פניו. הוא מביט אל המצלמה ונראה שמנסה להישאר רגוע. סביבו יש צמחייה ופריחה, מה שמעיד על עונת האביב. הוא לבוש בגדים קלים, מתאימים לטמפרטורת האוויר. המצלמה נמצאת במרחק קטן ממנו, ויש לה זווית רחבה כדי לכסות את כל התמונה. האור הוא טבעי, מה שנותן לתמונה מראה טבעי ומוכר.

הוא יושב על המרפסת של ביתו, ויש לו חיוך רחב על פניו. הוא מביט אל המצלמה ונראה שמנסה להישאר רגוע. סביבו יש צמחייה ופריחה, מה שמעיד על עונת האביב. הוא לבוש בגדים קלים, מתאימים לטמפרטורת האוויר. המצלמה נמצאת במרחק קטן ממנו, ויש לה זווית רחבה כדי לכסות את כל התמונה. האור הוא טבעי, מה שנותן לתמונה מראה טבעי ומוכר.

הוא יושב על המרפסת של ביתו, ויש לו חיוך רחב על פניו. הוא מביט אל המצלמה ונראה שמנסה להישאר רגוע. סביבו יש צמחייה ופריחה, מה שמעיד על עונת האביב. הוא לבוש בגדים קלים, מתאימים לטמפרטורת האוויר. המצלמה נמצאת במרחק קטן ממנו, ויש לה זווית רחבה כדי לכסות את כל התמונה. האור הוא טבעי, מה שנותן לתמונה מראה טבעי ומוכר.

הוא יושב על המרפסת של ביתו, ויש לו חיוך רחב על פניו. הוא מביט אל המצלמה ונראה שמנסה להישאר רגוע. סביבו יש צמחייה ופריחה, מה שמעיד על עונת האביב. הוא לבוש בגדים קלים, מתאימים לטמפרטורת האוויר. המצלמה נמצאת במרחק קטן ממנו, ויש לה זווית רחבה כדי לכסות את כל התמונה. האור הוא טבעי, מה שנותן לתמונה מראה טבעי ומוכר.

אשר היה צריך להעביר לפתלי תדרוך על אופי המשימה והשטח אותו הם עומדים למרוק. אשר קבע פלוגת שיוז בלתי-חדישים. הקצינים והמטילים באו בכובי-טורד "שברולט" במקום עם חל"ם. הדבר עורר את מליאתו וכעסו של אשר... ובכל זאת הוא לא ויתר "השיוז עוזר יודע" הוא אמר. לאחר ויכוחים ארוכים, נענה לבקשתו ופתלי לצרף גם קומנדר משלל יתנו היה לחשיג זחלם - כלי הכרחי לביצוע המשימה. מאותו רגע שפתלי ומקורדו חזעו למסום המימוש ועד לאותו רגע טרנו בו שילם אשר בחיזו, סיפר לי ופתלי על ויכוחים ארוכים, ויכוחים בהם נפתלי, הקצין המבוגר, דרש לחשוב, ואשר, הקצין הצעיר, דרש לעשות ויכוחים בהם נפתלי ודע וזמן להתכונן ולהכין, ואשר דרש פעולה מחרה - ויכוחים בהם נפתלי כאילו דרש להפטר מהשיוז ואשר הראה עד כמה הוא רוצה בו, אותה אותו... "דמותו של אשר חקוקה בוכרני בעיקר הודות לאותם ויכוחים ארוכים בינו לבנינו. באותו זמן ארזו ידע ופתלי לספר לי על אשר שרצה לבצע את המשימה בכל דמ"ח אבריו, כי כזה הוא תמיד איש מעשה פעיל ונמרז. הוא ידע לספר לי על אהבתו הרבה לניו המיוחד של דבלי-ק, אותו ניג מופלא שעבר תלאות רבות ואשר סימל בעיניו, עם מכלול מכשירי הקשר שבו, את שרבוש המיקוד, את אהבתו למקצועו ואת נאווה המקודו. הוא ידע לספר לי על התלהבותו מביצוע כל משימה קלה וגם קשה "הטילו משימה - צריך לבצע אותה" תמיד אמר אשר. ידע לספר לי על אשר שחזר מהתקפת לילה שבה נהרגו לו שני חיילים ואף על פי כן חיוך היה נסוד על פניו ובתום כל אמר "מת אפשר לעשות, ככה זה" כאילו זה היה מנהגו של וולם. הוא ידע לספר לי על קור רוחו ועל נבירתו. "פתלי יחזה בסדר", הוא ידע להרגיע את חבריו "אתה נוסע אחרי, אני אפע רק על דברים שישנע עליהם אנשי המשקים". ודע לספר לי גם על תמימותו "אם תעשה יותר מדי הכנות מה ינידו אנשי המשקים, הרי הם משתוללים בדרכים כל חינם". ופתלי אל חסד מלספר לי גם את הדברים האחרים, על אשר המיז שתמיד אמר "מהר, מהר, אין זמן" כאילו משכו אותו לפתחה. הוא ידע לספר לי על אשר היהיר אשר התקעש לנסוע ראשון בנמים ובנאות אמר "אני אסע ראשון ואני אהרג - מה איכפת לכם?". הו ידע לספר לי על אשר שבו בכיכול למוות, הוא יצא לסיור בנלים לא כלים, ולמרות מאמציו לא הצליח ופתלי לשכנעו להכין את הרבך עליו הוא נסע. הוא ידע לספר לי על אשר שחיה לוקח תמיד כל דבר בקלות וחיירה ואפילו כאשר סופר לו על מקרה בו עלו אנשים על מוקש הוא לא נרדע ולא חירחה שנית אם לבצע את המשימה או לדחותה. הדבר לא חרתע אותו אפילו לחשוב עמם נוספת על כובד האחריות אותה הוא נשא באותו רגע. הוא ידע לספר לי על אשר שחיוז באירוגיה, ספק לע, כאשר ראה אנשים עשלים ופרחים מני המוות. הוא גם ידע לספר לי על עקשנותו, למרות הוויכוחים הארוכים שנמשכו למעלה משעתיים, לא הילחץ לשננע ששור זה אינו לוחז ואינו לעשמו. כי כזה הוא אשר. ופתלי המשיך בסיפורו "אשר נסע ראשון על תגי' ואני עם קציני הפלוגה וסמיל על שני כלי רכב, קומנדרק וטנדר, מאחוריו. נסענו עד לאותו מקום בו איבד אשר שניים מהחייו, אותו שטח מפורסם בו התרחשו היתקלויות רבות עם אנשי פראוון ואשר נקרא בני כל מי שמכיר את האיוול" "עץ הפעילות". והנחיל רגה דווקא כך, כשהגיע אשר לאיוור "עץ הפעילות" נעצר לרגע על מנת לציון, לנפתלי ולשאר המפקדים, את המקום, צמח חם, החוסטרוי כביכול. אשר יוד מהגיו שלו והראה לנפתלי באצבע "הנה כאן, כאן זה קרה..."

אשר עלה חזרה על הגיו והמסדר לנסוע. ויש זה קרה! באותו מקום בו איבד את שני חבריו לחייה עלה לנפתל עני שחור ושמשע קול רעם אדיר. אשר עם חבריו ל'ג' עלו על מוקש, נלכדו על ידי מרפחה אוויר. אפילו מסוגל לזוז ולראות את יוד' סיפר כי נפתלי "מסכיבו היתה שלולית דם אבל התבוננתי רק בפניו המתחננים והייתי בשות שוחיה". אשר ביקש את עזרתו של הקרוב לו ביותר "פתלי" הוא צעק "ג-ג-ג-ג", נפתלי קרב אליו והתחנן לפניו "אשר, אתה תחיה" הוא אמר, "אשר, השתדל להחזיק מעמד, אשר, השתדל להתבר, אני רך להביא עזרה". נפתלי רץ למשק זיכום הקרוב להזעיק עזרה. כעבור זמן קצר חזר עם אמבולנס. אשר הושם על אלונקה והובא בחיפזות לבית החולים באשקלון. נפתלי רץ לשלל יצליח להתבר ומשדע שהוא הודך להפקוד את נפשו, הוא שוב קרה בקול וביקש את עזרתו של הקרוב לו ביותר. "אלהים" הוא קרא "אני הולך למות. שמע ישראל ד' אליהנו ד' אחד. אני הולך למות. מכן תמשיך ד' מן ד' ימלך, ד' אלתנו. ד' אחד... ד' אחד... אני נסמר. אני נסמר". המסקה קלה ולאחר אשר מת על ידיו של נפתלי בדרכו לבית החולים. עם ימכו הרופאים את מותו "שמתו יבאה לפני חשך דקות" קבעו, "אי אפשר היה להציל אותו גם אם היה מניע חי לבית החולים" חוסיפו בצער. כי אשר סבל דקות - - - נפשו חזמת תורול לא פגע פניו שגארו שלמות, האם נגור כך על מנה שיוציא מפיו את המלים רבי-המשמעות לפני שתפקיד את נשמתו אצל בוראו? נפתלי סיפר לי גם, כי לו נסע הקומנדרק עם 15 קציני וסמיל המולואים לפני הגיו שעליו נסע אשר, כי אז היו היום 44 יתימים. אכן, למענם הוא מת, במותו עוזה להם את החיים. אשר מתב תריוו. - - - ידעו גדולים לאמר כי נגירה היא לאדם שהמת ישתבח מחעולם. לא כי! אין נגירה שתשכח את המחיר ששילמת אשר יודי, היה יקר מדי, יקר עד מאוד.

שם נחו

ובדורנו ברא מרס' שמואל הונו ברנמן את משמעות הכתוב שביאש מרס' קדושים (נתפרסם ב'מתניים', חנוכה תש"ד) — — — — —
 בעד יוכל הקב"ה לצוות לאדם להדמות אליו בכל דבר, בעד יוכל להאמר המסוק (ויקרא י"ט, ג): "קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם" נמנית הטעם של הדורו כאן המורה: האדם משראל מקטוה על דגנה מפני שהוא דגנה הא לי או לתפסה היהודית טעם זה טעמו הוא, כי האל הוא בכלל נמנית האדם בכל מעשה שבו או "עושים את עצמו", מנשימים גם אמיתות את האלוהי ונהיים דומים לכונו מצאנו את משמעו של "קדוש" בה, שהוא עושה את המעשה המוסרי תמיד עצמו, בשלוש התנויות והמבוכות, שהן מנת חלקו של כל אדם. — קידוש השם הוא הדג המוסרי לא במועיל המטרה הזאת, היא המטרה: לראות את הדג המוסרי לא במועיל עליון מלבד אלא כאילו הוא עצם מעצמו, כאילו הוא חיוני ותמצית מהותו. — — — קידוש השם — מרשו: להכות שורש עמוק במחשבתו זה".

אשר "עשה את עצמו" מאו שהכתוב: בניוס כל כוחותיו הנמשיים — בשקידה והתמדה. ידו קטן, צנוע וביישו היה בנאו אלוני. אט אט נתאור והיה עלים — מעל לכבוש את מקומו בלמודים ובחברה. מקובל היה על כונו: באישיותו החביבה, בקסמו האישי, בעדינותו, בתמימותו ובכנות נפשו.

אין זה מן המקובל שיאמר מורה על תלמידו כי אהבו אולם באשר לאשר — יסכל לי אם אומר, אף אני כי אהבתי, כל פעם שנמשנו ושנו ונמשנו — בלימוד שבלול שבועות בנית הספר — נתממנתו מחינעויהו.

אודו ואמר: כלל מורה מדמה היותו בנפשו מה היא אשר בעיניו. כשעוד לי כי מצא מקומו בצבא הקצן קשה היה לי דימויו של אשר העדין הילדותי מבדים של קצין. אך לימים שמעתי כי אשר נמצא מקדוש את השם במשמעות המבוארת לעול — בכל שלב התקדמותו מחיל ועד קצין מצבבים.

נפש יקרה היתה לו לאשר. ונכתה מביט הרוי, ידועה עמדתו בסתויה זו: אם אין בית שישוש שרשים — אין בית-ספר שיטפ מרחוסי. מרחו של אשר הנון בנית-ספרו — אך יי דוגית קטפה את הפרי עודו באינו.

אזו כבוד ירא בניותו
 ביות ספר זה
 ובכל כל הכינוי ומכיוו.

ניסן אררט

לוכרו של אשר שנפל

חידות רבות בעולם האדם. מן הקשות שבהן חידת המוות-וקשה שבו — מיתת אדם באביב חיוני. בתורה נמנס משה את אהרן: "הוא אשר דבר ד' לאמר — בקרבי אקדש ועל פני כל העם אבדו. — וידם אהרן".

רש"י מביא לפסוק זה את דברי חז"ל — הניתנים להתבאר באופן הבא: משעים נולדים בחיי האומה מתקדשים בקרבתו אדם נעלים. — "וידם אהרן!"

הוא התשובה לחידתו! — "וידם אהרן!"

אם נתכנסת היום לאזכרה זו, לא למען אשר זל שנפל, כי אם למענונו את החיים — למען דורות של תלמידים אשר יתחנכו במסור זה — נעלה דברים אחדים לזכרו.

שניים היו האידיאלים החינוכיים שהדרכו את עמו מאז ועד היום: האחד, אידיאל אוטומי — לימודים — "ירא השמים" התלמודי חכם; והשני, אידיאל ריאל — להמניו בית ישראל — "ירא החטא" "מקדש השם". ויסוד שניהם בתורה: הראשון בדברים (וי' 12-13) "ועתה ישראל מה ד' אלקינו שאל נעמד כי אם ליראה את ד' אלקינו" ואת חוקינו אשר אינו מדרוך היום לטוב לך". השני בויקרא (ויט, ג): "ויזכר ד' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו בני ישראל בכל לבבך ובכל נפשך; לשמר את בית שפר זה (התוכן הדתי בארבעה) לא נתימיר מעולם להרוב בניו ולמיוזיו את האידיאל הראשון-נסתפקו בהצגת האידיאל של "ירא-חטא" — בחינת מה שאמר רבי-יוחנן בן זכאי לתלמידיו לפני מותו וברכות כ"ח ע"ג): אמרו לו, רבינו ברבנו — אמר להם: וחי רצון שתהא מורא שמים עליהם כמורא בשר ודם- אמרו לו; אמרו לו, רבינו ברבנו — אמר להם: ויראו! הדעו, כשאתם עובי עברה אומר שלא ראינו אדם".

הלמודיו: עד כאן! אמר להם: ויראו! חכם — כפי שאמר רבי חנינא בן דוסא ואבות בן קריי "כל שיראת חטאו קודמת להכמתו אידיאל זה של "ירא חטא" — כפי שאמר רבי חנינא בן דוסא ואבות בן קריי "כל שיראת אומר: כל שמעשיו מרובין מחמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת". והמו קנה המידה — משפך ומכר רבי חנינא בן דוסא: "הוא היה אומר: כל שירוח הבריות נוחה הימנו ירוח המסום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו אין רוח המסום נוחה הימנו".

אשר עמד במבחן זה.

אשר קידש את השם בחיי היום-יום — כמפורט בפרשת קדושים, וכמזכור בדברי הרמב"ן לכתוב הראשון "קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם" — מעניע לכתורה עם אלקים ואדם — "וכן כל הפרש שרתי כד פסק הרמב"ם, מוח מקדש השם; והכנות יסודי תורה מוק חלבה יי-יא) — — — וכן כל הפרש מעניעה או מעשה מורה לא מפני דבר בעולם לא מחד ולא יראה ולא לבקש כבוד אלא מפני הבורא ברזח הוא — כמניעה יוסף הדוק עצמו מאשת רבו, הרי זה מקדש את השם. — — — וכן אה דקדק החכם על עצמו והיה דבורו כנחת עם הבריות ודעתו מעורבת עמהם ומקבלם סבר מניס ופות ועלל מהם ואינו עובים מכבד להן ואמילו למקילין לו — — — עד שימצאו הכל מקלסין אותו; ויאמר לו עדי אתה ישראל אשר בן אממאר".